

sen for Foreningen til Søfartens Fremme og fra Fællesrepræsentationen for Dansk Skibsfart, var, at Fordringerne i den nu gældende Lov om Navigationsundervisningen var tilfredsstillende, hvad de nautiske Fag angaar, medens man i øvrigt ønskede Eksamensfordringerne ret stærkt skærpet. Som Følge af disse Henvendelser blev der i 1904 nedsat en Kommission, som fik til Overvejelse baade Spørgsmaalet om Navigationsundervisningen og om Søneringen og tillige Spørgsmaalet om Maskinistundervisningen. Kommissionen kom forholdsvis hurtigt til Enighed om det sidste Spørgsmaal, og paa Grundlag heraf har vi allerede for 2—3 Aar siden faaet en ny Lov om Maskinistundervisningen.

Ganske anderledes stiller det sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Navigationsundervisningen og som Følge deraf ogsaa med Spørgsmaalet om Ændringer i Søneringsloven. Her delte denne Kommission sig i et Flertal og et Mindretal. Kommissionen afgav sin Betænkning i 1907, og denne Betænkning er meget interessant. Der er deri adskillige Synsmaader, som bliver meget solidt dokumenteret og begrundet, og jeg tror, det vil være heldigt, om vi ved en Revision af Loven om Navigationsundervisningen søger tilbage til Kommissionsbetænkningen af 1907. Jeg maa her straks sige, at jeg navnlig ønsker, at vi skal søge tilbage til de Synsmaader, der er gjort gældende af Mindretallet i denne Kommission. Flertallet i Kommissionen af 1904 stillede meget stærkt forøgede Krav med Hensyn til Navigationsundervisningen, medens Mindretallet mente, at de Krav, der allerede nu stilles og har været stillede siden 1892, i alt væsentligt er fyldestgørende. Blandt Modstanderne af en væsentlig Skærpelse af Eksamensfordringerne stod Kommissionsens Formand, Viceadmiral Wandel, Navigationsdirektør Bildsøe og forhenværende Navigationsskolebestyrer, Professor Svendsen. Denne sidste har i adskillige Aar været Medlem af Eksamenskommissionen. I det hele mener jeg, at de Folk, jeg her har nævnt, de tre, der sammen med Navigationsskolebestyrer Hansen, Marstal — tror jeg, det var —, dannede Mindretallet, vistnok er dem, der sidder inde med det mest indgaaende Kendskab til Navigatøruddannelsen her i Landet, det er i alle Tilfælde Folk, som gennem en lang Aarrække har haft Lejlighed til meget indgaaende at beskæftige sig med dette Forhold, og derfor mener

jeg, at disse Mænds Anskuelser i denne Sag maa have særlig Vægt.

Der var stor Uoverensstemmelse mellem Flertallet og Mindretallet, og det viste sig, at Ministeriet mente ikke paa Grundlag af de ret stærkt fra hinanden afvigende Betænkninger at kunne fremsætte et Lovforslag i Rigsdagen om en Revision af Navigationsundervisningen og Søneringen, og saa skred man da i 1911 til at nedsætte en ny Kommission eller et Udvalg, som man kaldte det, men Navnet er jo mindre væsentligt. Jeg bliver nødt til med et Par Ord at omtale dette Udvalgs Sættelse, men jeg vil forudsikke den Bemærkning, at naar jeg vil kritisere Sættelsen, retter jeg ikke denne Kritik imod den nuværende højtærede Minister, for han havde paa det daværende Tidspunkt ikke Ansvar for Handelsministeriet. For det første kom ikke ind i dette Udvalg to af de Mænd, jeg har nævnt, Viceadmiral Wandel og Professor Svendsen, de blev lagt til Side. Derimod kom to af Handelsministeriets øverste Embedsmænd, Departementschefen og Kontorchefen, ind i Kommissionen samt Navigationsdirektør Bildsøe, som naturligt havde sin Plads der. Disse tre maa vel nærmest opfattes som Repræsentanter for Administrationen, og jeg tror derfor, jeg ikke udtrykker mig for stærkt, naar jeg siger, at Administrationen ualmindelig stærkt repræsenteret indenfor denne Kommission. Hertil kommer, at der i Kommissionen endvidere kom en meget stærk, jeg fristes til at sige for stærk, Repræsentation for Navigationsskolerne, idet ikke mindre end tre Navigationsskolebestyrere og tillige en Mand, som er Skibsreder, men tillige Navigationslærer, blev Medlemmer, medens derimod Erhvervene efter min Mening var for svagt repræsenterede, rent talmæssig set. To Skibsredere og altsaa, som jeg nævnte, en Mand, der delvis var Navigationslærer og delvis Skibsreder, og endelig forskellige andre fik Plads i Kommissionen. Overfor det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofoed), som i Gaar udtalte, at disse Forhold er blevet sagkyndigt behandlet i en Kommission, og at Kommissionen var meget alsidigt sammensat, skal jeg indrømme, at det kan man selvfølgelig sige, men jeg mener, at de forskellige Interesser ikke indenfor Kommissionen var afvejede overfor hverandre paa en passende og heldig Maade. Jeg mener, det er alt for lidt, naar de egentlige Er-